

Азъ съмъ ви говорилъ много пѣти, но като ви гледамъ по нѣкой пѣтъ, виждамъ лицата ви измършавѣли, очитѣ ви хлѣтнали, идеитѣ ви замъждѣли и казвате: отъ насъ нищо нѣма да стане. Казвамъ: имайте вѣрата на житното зрънце, имайте вѣрата на ябълчното семе, имайте толкова вѣра, колкото растенията иматъ. При сегашния животъ за вашитѣ души има нови условия за развиване. Питамъ ви: вѣрвате ли въ думитѣ на Христа? Ако не вѣрвате въ моитѣ думи, вѣрвайте поне въ думитѣ на Христа! Ако не вѣрвате въ думитѣ на Христа, вѣрвайте тогава въ думитѣ на Бога! Ибъ ако и на думитѣ на Бога не вѣрвате, тогава ще се сиремъ на онзи стихъ отъ Писанието, дѣто се казва: „Който не вѣрва на Бога, направилъ Го е лъжець“. Такъвъ човѣкъ е вѣнъ отъ всички възможности, вѣнъ отъ Божественото развитие.

Сега, онѣзи отъ васъ, на които Духътъ говори, азъ желая проявление на Божията Любовь тѣй, както вие я разбирате. Казвамъ: кое е туй разумното? — Слушайте Господа въ васъ! Нѣкой пѣтъ, като ви казвамъ да слушате Господа въ васъ, вие казвате: ние нѣмаме нужда отъ никого. Не, вие разбирате криво въпроса. Когато азъ почна да вѣрвамъ на Бога, Който е въ мене, азъ ще вѣрвамъ и на всички хора. Ако Духътъ говори въ мене, а пъкъ азъ не вѣрвамъ на хората, значи никакъвъ Духъ не говори и въ мене. Когато азъ вѣрвамъ въ Бога, вѣрвамъ и въ себе си и взимамъ Бога като единъ живъ организъмъ. И тогава, като ставамъ сутринъ, казвамъ: Господи, какво искашъ днесъ отъ менъ? Азъ ще изпълня всичко, което е Твоя воля. Та като ви